

Sharon Gesthuizen

Sharon Gesthuizen (Nijmegen, 1976) studeerde een paar jaar Engelse taal- en letterkunde en Nederlands recht en volgde de kunstacademie in Arnhem. In 2006 werd ze gemeenteraadslid in Haarlem voor de SP en daarna was ze ruim tien jaar Kamerlid. Ze hield zich bezig met economische zaken, justitie en asiel- en immigratiebeleid. Sinds februari is ze voorzitter van de Branchevereniging Maatschappelijke Kinderopvang en van AFNL-NOA, een ondernemersvereniging in de bouw. Ook heeft ze weer een eigen bedrijf. Op 5 september verschijnt haar boek 'Schoonheid macht liefde' (€ 19,99, uitgeverij De Geus).

Reageren?

Heeft u ook een geliefde met een geheel andere politieke voorkeur dan de uwe, en gaat dat altijd goed? Mailt u naar tijdpost@trouw.nl in max. 120 wrd (met naam en woonplaats).

zien te worden als 'een meisje'. Iedereen heeft wel eens meegemaakt dat als je in een vergadering of op een bijeenkomst iets zegt dat niet gehoord of genegeerd wordt, en vervolgens iemand anders datzelfde punt nog een keer gaat maken. Ik denk dat dit gemiddeld genomen vaker gebeurt bij vrouwen. Tegenwoordig zeg ik: 'Sorry, maar dit is toch precies wat ik net zei?'

Ook het feit dat bij de laatste verkiezingen de enorme groei van Marianne Thieme's Partij voor de Dieren zo weinig aandacht heeft gekregen, vind ik belachelijk. In ons hoofd hebben we nog vaak het idee dat het prototype van een leider een man moet zijn, waardoor we te snel denken dat een vrouw het wel niet zal kunnen. Strontvervelend vind ik dat."

Les 4

Geniet van je geliefden

"Doordat ik mijn hele zwangerschap moest overgeven, zelfs tijdens de bevalling, was het een heel heftige tijd: ik was mentaal en fysiek gesloopt. En dan krijg je een kindje en daar wil je natuurlijk van genieten. Dat lukte vaak maar moeilijk, ik was – toen zeker – enorm perfectionistisch. Ik wilde altijd alles goed doen en hoe ik het ook deed: ik was nooit tevreden. Ik keek continu door een 'wat moet er anders'-bril. Terwijl het beter is als je juist ook af en toe door een 'het is zoals het is en ik geniet daarvan'-bril kijkt. Dat kon ik helemaal niet en dat heb ik pas na mijn vijfendertigste geleerd – heel laat dus. Ik weet nog wanneer: ik was net gescheiden en zat met mijn dochter in de trein. Ze was moe en ik liet haar lekker op mijn benen liggen en vervolgens viel ze in slaap. Bij mij kan ze dus rust vinden dacht ik toen, en voor het eerst voelde ik: zo is het goed."

Les 5

Alle mensen hebben problemen

"Soms vond ik het ingewikkeld om alleenstaande moeder te zijn. Vooral op vakantie is dat confronterend: je ziet zoveel mensen die wel een relatie of compleet gezin hebben en dat niet uit hun handen hebben laten vallen. Tot we in Zwitserland op de speelweide van een zwembad lagen, en ik me ineens realiseerde: wat stom dat ik nu de hele tijd denk 'waarom zijn we maar met z'n tweetjes' en het voelt alsof ik het niet voor mekaar heb, terwijl we het wel leuk hebben samen."

Toen ging ik eens wat beter kijken naar alle mensen om ons heen op die speelweide, en ik realiseerde ik me dat die mensen ook een gelukkige en ongelukkige kant hebben. Je ziet alleen de buitenkant. Ik weet nog dat ik tijdens de reizen die ik voor de Kamer maakte ambassadeurrechtparen ontmoette en dan vaak dacht: wat een leuk leven. De hele dag bezig zijn met interessante ontwikkelingen, elke vier jaar in een andere stad wonen, kinderen op een internationale school – en een jaar later bleken ze uit elkaar te zijn omdat een van de twee voortdurend vreemdging. Niet alles is zo leuk als het eruitziet, maar andersom werkt het ook zo: een beklagenswaardig iemand kan toch heel gelukkig zijn."

Mijn vriend is VVD'er, hoezo zou een relatie met iemand van een andere partij niet werken?

Les 6

Motiveer je mensen

"In de Kamer had ik mensen onder mij werken en merkte ik hoe belangrijk het is om ze te motiveren en positief te bejegenen – wat vast niet wil zeggen dat ze me nooit eens een lastige, veeleisende troela hebben gevonden. Als je samenwerkt met mensen, is het belangrijk dat je je in hen kunt verplaatsen. En dat je beseft: stel dat dit nu tegen mij gezegd wordt?"

Waarom zijn Nederlanders zo grof geworden? Ik denk daar veel over na. Soms denk ik dat we te veel opkijken tegen mensen die anderen op een grove manier te kakken zetten, zoals vaak in het Nederlandse cabaret gebeurt, door sommige columnisten en zeker ook in de politiek. Aan de ene kant is dat misschien een afspiegeling van de maatschappij, aan de andere kant denk ik dat we dat keiharde afzeiken van hen hebben overgenomen. In een veilige omgeving is met cynische, harde grappen natuurlijk niets mis: ik maak ze zelf ook graag, en ik kan zelf ook wel wat hebben."

Mijn vriend is VVD'er. Laatst zei ik toen hij in de keuken de koffie over twee kopjes aan het verdelen was: 'Wat ben jij nou aan het doen? Ben je eerlijk aan het delen? Maar dat kun jij toch helemaal niet, lieverd?' Het verbaast me dat veel mensen denken dat een relatie met iemand van een andere partij niet kan werken, of een relatie van een christen met een niet-gelovige of een moslim. Ik vind dat ouderwets. Een relatie gaat over meer dan je levensovertuiging of politieke opvattingen. Wij zijn beiden natuurlijk erg geïnteresseerd in politiek. Maar we weten ook: als we na een zware week op vrijdagavond iets leuks willen doen, dan moeten we niet eerst gaan discussiëren over de opvang van vluchtelingen. Dat komt de dag daarna wel weer." ▶